

Brock: De Paragrapher, som nu foreligge det høje Thing, angaae, som det vil sees, væsentligt Behandlingsmaaden af Sagerne ved de 2 nye Afdelinger eller, som jeg har kaldet dem, Politiretterne. Hovedgrundsætningerne i samme ere Offentlighed og Mundtlighed — en Ene-dommer, der behandler og paakjender Sagerne, uden at der er Afgang for den Domfældte til højere Prøvelse, men for det Tilfælde, at den Straf, der efter Sagens Tilendebringelse vil ramme Forbryderen, sees at ville overskride et vist, meget lavt sat Straffequantum, Sagens fremtidige Behandling for 3. Dommere og — da i skriftlige og hemmelige Former eller ialtsind med den Grad af Offentlighed, som indtil Dato existerer i vor Retsspleie. Det Vigtige, det Store, man har villet gennemføre, er naturligtvis Offentlighed og Mundtlighed anvendt paa offentlige Politifager i Kjøbenhavn og Behandlingen af en Ene-dommer, uden Appel. Jeg har allerede foreleden Aften tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at dette System slet ikke er kommet til sin Ret, at det slet ikke er gennemført, som det burde gennemføres, og jeg troer, at jeg ogsaa da bemærkede, at det ikke er den høitagtede Justitsministers Feil; men at Feilen snarere ligger i — Situationen. Man kan efter min Mening ikke gennemføre Offentlighed og Mundtlighed i Politifager, uden at man har Offentlighed og Mundtlighed i de større og vigtigere Justitsfager. Der er en saadan Forbindelse mellem Justitsfager og Politifager, den ene udvikler sig saaledes af den anden, Sagen gaar saaledes fra at være Politifag over til at blive Criminalsag, gaar saaledes fra at have været i sit første Udspring tilsyneladende en Criminalsag ned til at blive en Politifag, at en Adskillelse er umulig, og har man ikke for det Store og de større Sager Offentlighed og Mundtlighed, forekommer det mig urimeligt at ville have det for de mindre Sager. Men det er ikke den høitagtede Justitsministers Brøde. Udkaftet, som det forelaa fra hans Haand, kjendte ikke Noget til Mundtlighed, det er en Tilseening, der under Tidens Tryk er kommen ind i det andet Thing, og til Trods nu for, at Mundtlighed er et Ord, der visnok ogsaa finder Gjenklang her i Salen, har jeg været

saå dristig foreleden Aften at udtale og er saå dristig at gjentage det idag, at jeg troer, at dette Ord staaer malplaceret i nærværende Lovforslag, og at det er urigtigt at tænke paa at gennemføre dette Lovforslag med dets Offentlighed og Mundtlighed. Af hvad Beskaffenhed navnlig denne er, skal jeg senere nærmere komme ind paa; i Dieblisset udtaler jeg blot, at det er urigtigt at tænke paa en saadan Stunpreform, og at det turde være bedre at vente, indtil vi kunne faae et Hele. Det kan vel ikke være saå meget længe. Det er mig bekendt, deels som den, der har deeltaget i Jurkommissionens Arbejde, deels efter særligt Kjendskab til det Udkaft, der for Tiden bearbejdes i Justitsministeriet, at man i dette store Arbejde tænker paa at organisere Offentlighed og Mundtlighed, ikke blot ved Rævningsdomstolene, men ogsaa ved Politiretterne over hele Landet; — det kan jo være muligt, at den høitagtede Justitsminister tænker paa foreløbig at ville gjøre et Forsøg med Offentlighed og Mundtlighed i Kjøbenhavn, men da selvfølgelig ikke blot for Politiretten, men ogsaa for Rævningsretten; — i denne Tanke kan der være noget Rigtigt; man behøver maaskee ikke at lade Systemet træde i Virksomhed paa eengang over det hele Land, man kan tage Kjøbenhavn og dens Omegn og gjøre et Forsøg med Rævningsretten og overhovedet med Offentlighed og Mundtlighed, men man kan efter min Overbevisning ikke fornuftig gjøre et Forsøg med Offentlighed og Mundtlighed for Politifager, naar man ikke har Offentlighed og Mundtlighed for Justitsfager.

Jeg skal med Hensyn til det nu foreliggende Affnit af Lovudkastet, der jo specielt omhandler Politiretternes, de to fremtidige Politiafdelingers Stilling, først tillade mig at henlede Opmærksomheden paa disse Domstoles Omraade, paa de Sager, der ville blive at behandle for dem. Jeg har tilladt mig at bemærke foreleden Aften, og jeg gjentager det idag, at det forekommer mig urigtigt, naar man vil skabe Politiretter i Kjøbenhavn med særegen Procedure, da ikke at lade dem omfatte alle Politifager, alle saadanne Sager, som efter deres Væsen hidtil have været behandlede som Politifager og, om jeg saa maa sige, ikke for-